

2.2.5. Об'єднання Німеччини

У другій половині двадцятого століття комунізм спричинив виникнення кордонів на ідеологічному ґрунті. Світ поділився на два табори. Унаслідок братовбивчих війн розділилися країни. З'явилися Північна і Південна Корея, Східна і Західна Німеччина. Рішення про розділ Кореї було прийнято на території України під час Ялтинської конференції 1945 року. Кілька років по тому це рішення втілювалося в реальність, коли Кореєвський півострів розділювався по 38 паралелі внаслідок війни (1950-1953рр.), у якій брали участь також Китай, СРСР і США. Це був перший збройний конфлікт комуністичного і демократичного блоків, з якого почався відлік Холодної війни.

Доктору Муну і його прихильникам знадобилися роки важкої праці, щоб мирне об'єднання Німеччини стало реальністю. Слідом за Німеччиною має об'єднатися й Корея. Після громадянської війни мирний договір так і не був підписаний і дві Кореї, по суті, донині перебувають у стані війни. Щоправда, у 1988 році сталося політичне потепління: в Олімпіаді в Сеулі взяли участь як країни демократичного табору, так і комуністичного. Це примирення було справді історичним і знаковим, адже в 1980 році Олімпіаду в Москві бойкотував увесь «вільний» світ, а в наступній Олімпіаді в США в 1984 році відмовився брати участь увесь комуністичний світ. На Олімпіаду в Сеулі доктор Мун скликав велику кількість своїх послідовників із 120 країн, які піклувалися про команди спортсменів. Організація доктора Муна постачала в Олімпійське містечко фрукти, напої з женьшенем тощо. Крім того, кожен спортсмен отримав у подарунок костюм. Представляючи два блоки, спортсмени об'єдналися, немов брати, які тривалий час гострили зуби один на одного і не могли помиритися.

Оскільки збройний конфлікт комуністичного і демократичного блоків почався на корейському півострові, саме тут все й має завершитися – Північна і Південна Кореї повинні об'єднатися. Коли завдяки ідеології Об'єднання вирішиться це останнє протистояння і на корейській землі утвердиться вічний мир, здійсниться мрія доктора Муна про об'єднання його Батьківщини.

Розповідь Тайгер Пака про діяльність у Німеччині

1 вересня 1981 року доктор Мун попросив мене взяти на себе відповідальність за АСВП в Німеччині. Він сказав: "Комуністи міцно вхопилися за Японію, Сполучені Штати та Німеччину. За останні три роки ми сповільнили ріст лівого руху в Америці, навчаючи студентів ідеології Перемоги над комунізмом (ПНК). Ми можемо приборкати амбіції комуністів до завоювання всього світу. Якщо ми закладемо основу для ПНК у такій розділеній країні, як Німеччина, переможна основа зможе поширитися на світовий рівень і матиме позитивний вплив на Корею".

Чонг Гу «Тайгер» Пак

Чонг Гу «Тайгер» Пак

Через два тижні після отримання вказівки від доктора Муна ми почали десятиденний семінар із ПНК у Гамбурзі. Ми об'єдналися в групи і працювали в університетських містечках. Ми спілкувалися один на один зі студентами, давали публічні лекції і виставляли столи з книгами. Ми розкладали книги з ПНК на наших столах перед плакатом, на якому проголошувалося «Марксизм проти ідеології Об'єднання». Ми вступали в дискусії з комуністичними студентськими групами і кидали виклик лівим активістам, улаштовуючи демонстрації на їхніх мітингах.

10 жовтня був великий мітинг у Бонні. За оцінками, 280 тисяч осіб зібралися на цю демонстрацію. Усі розуміли, що вона мала радянське фінансування. Прихованим мотивом Радянського Союзу було блокувати

розміщення нейтронних бомб у країнах НАТО. Наявність таких бомб нейтралізувало б спроби вторгнення радянського блоку, тому вони намагалися заручитися громадською підтримкою під прапором «миру». Нас обурило такий підхід і ми вирішили викрити їхній обман.

Мені вдалося залучити 130 членів АСВП. Ми зробили листівки і 120 плакатів, а також направили листи в Організацію Об'єднаних Націй, президенту Рейгану та прем'єр-міністру Німеччини. Наше гасло було: «Не руйнуйте істинний мир у погоні за неправдивим миром». Ми рішуче прагнули: 1) показати хибність комунізму, запропонувати критику й зустрічну пропозицію, і 2) виступити проти теорії насильницької комуністичної революції, але любити людей, пригноблених комунізмом, і продовжувати боротися, доки вони не стануть вільними.

Ми зайняли місце перед сценою, прямо перед пресою. Усі згорнули свої плакати і сиділи на них, чекаючи сигналу. Мітинг повинен був початися о першій годині. Я взяв за руку Дітера Шмідта, якого назначив керівником, і ще раз пояснив, чому ми влаштовуємо цю демонстрацію. "Слухай, Дітере, - сказав я, - це не перший раз, коли вони проводять такий мітинг. У шістдесятих і на початку сімдесятих років в Америці молоді люди протестували щодня. Їхнім гаслом було "Make Love Not War" (займайтеся любов'ю, а не війною). Вони розбудили громадську думку і, зрештою, конгрес скорився й США залишили В'єтнам. І що тоді сталося? Радянський Союз установив там комуністичний уряд і захопив Лаос та Камбоджу. Унаслідок цього було вбито майже 3 мільйони людей. А під час війни у В'єтнамі було вбито 250 тисяч. Порівняй кількість загиблих, коли захищали Південно-Східну Азію від комунізму, із кількістю вбитих у ході чисток після війни. Невже сенс миру в тому, щоб просто зупинити війну? «Мир» - це гасло, яким комуністи завжди зловживають, але це жорстокий обман". Тоді Дітер підвівся і з обуренням почав кричати.

«Не руйнуйте справжній мир неправдивим! - Закричав він німецькою. – Комуністи! Зупиніть цю фальшиву мирну демонстрацію». Усі члени підвелися й розгорнули плакати, які вони до цього ховали. Усі в один

голос стали скандувати гасла. 130 осіб проти 280 тисяч – здавалося, що нас занадто мало, але ми заглушили їхнього промовця. Люди здивовано слухали нас і промовець зупинився.

Ми продовжували скандувати знову й знову, а також роздавали листівки. Комуністи, звичайно, не могли залишатися на місці і почали нападати на нас: вони зривали і чавили наші плакати. Вони хапали наших членів і кидали їх на землю. О 1:45 я вирішив, що на цьому досить, і скерував членів відійти на вулиці. Там було багато німецьких терористів з ОВП і панків, тож залишатися там було ризиковано, бо поліція не охороняла демонстрацію.

Коли ми дісталися головної дороги, близько двох тисяч осіб оточили нас щільною стіною і почали кидати яблука, яйця, банки та пивні пляшки. Ми втекли в провулок, де всього близько 500 чоловік могли протиснутись. Ватажки, які підбурювали натовп, були одягнуті в чорні брюки, куртки й маски. Вони замахувалися на наших членів палицями, трубами й ланцюгами. Спалахнула бійка. Наших членів було набагато менше і вони не звикли до вуличних боїв. Я побачив, що четверо наших членів лежали закривавлені на землі. Їх побили, але, на щастя, не сильно.

"Хто ваш лідер? – голосно спитав я. - Озвися". Великий хлопець, який був схожий на професійного борця, виступив уперед. "Ви дійсно хочете цієї бійки? Якщо так, то ми можемо битися до смерті. Але якщо будуть убиті або поранені, цей інцидент нашкодить вашій мирній демонстрації. Сьогодні краще уникнути сутички. Ти згоден?" Він підізвав до себе кілька людей, щоб порадитись. Після цього він дав свисток. Насильство негайно припинилося. Ми уникнули пазурів смерті.

Берлінська стіна має впасти!

Четвертий міжнародний студентський з'їзд АСВП, 2-8 серпня 1987 року

Незважаючи на сильну протидію й заборони, четвертий з'їзд Всесвітньої АСВП відбувся-таки в Берліні, як і планувалося! Більше 3 тисяч людей відвідали головні збори у всесвітньовідомому міжнародному конгрес-центрі. Але найбільш хвилюючою подією стала демонстрація та мітинг біля Берлінської стіни - 43-кілометрового укріплення з бетону й колючого дроту, яке розділяло Східний і Західний Берлін. Близько 2 тисяч осіб пройшлися семикілометровим маршем від центру Берліна до стіни поблизу КПП Чарлі. Вони несли прапори багатьох країн, труни із зображенням мільйонів жертв комунізму, а також транспаранти з вимогою знесення стіни. Це була найбільш інтернаціональна демонстрація проти стіни, яка коли-небудь тривала в Берліні з часу її зведення в 1961 році. Незважаючи на небезпеку, президент Всесвітньої АСВП Мун Хьо Джін вирішив іти на чолі маршу весь шлях. Хоча поліція забезпечувала відмінний захист, близько 150 провокаторів постійно кричали, кидали фарбу і яйця, намагаючись зірвати марш.

[Мун Хьо Джин очолює мирну ходу з центру Західного Берліну до стіни](#)

Мун Хьо Джин очолює мирну ходу з центру Західного Берліну до стіни

Хід зупинився на пам'ятному місці, де в 1962 році при спробі до втечі через стіну була вбита 18-річна дівчина зі Східної Німеччини. На демонстрантів там чекали двісті лівих активістів. Музична група надихнула всіх учасників співати "Die Mauer Muss Weg!" ("Стіна повинна впасти!") Ліві почали відбирати й ламати плакати і навіть били учасників. Тоді люди утворили «живу стіну» і відтіснили їх у бік КПП Чарлі в Східний Берлін, де міліція Східної Німеччини зупинила їх і штовхала назад. Поліція заарештувала дев'ять контрдемонстрантів, і цей інцидент був висвітлений у газетах по всьому світу.

Тим часом біля стіни продовжувався мітинг. Мун Хьо Джін, старший син доктора Муна, вийшов на сцену і дав, напевне, найбільш проникливу промову, яку колись промовляли біля стіни:

"... Зараз ми стоїмо тут, біля Берлінської стіни, і відчуваємо смуток, бо всі ми знаємо, що це помилка. Вона не є ознакою миру чи шляхом життя цивілізованих людей. Стіна є справжнім символом комунізму. Не так усе повинно було статися. Але маємо те, що маємо. Отже, ми, члени АСВП, хотіли б закликати пана Горбачова бути справедливою та відповідальною людиною, яку він із себе вдає. Пане Горбачов, давайте покінчимо з цією кривдною і нелюдською стіною несправедливості! Проявіть, будь ласка, свою щирість перед світом хоч раз! Відкладіть у сторону ваші обачні й помірковані пропозиції ядерного роззброєння і будьте щирим у ваших твердженнях про мир і права людини. Будьте щирі у ваших добрих намірах і зробіть те, про що кажете. Я знаю, ви розумієте, що члени АСВП – не дурні. Із часів більшовицької революції під комуністичним прапором "правди", "прав людини" і "миру" загинуло 150 мільйонів людей.

Сходе й Заходе, ми повинні об'єднатися під крилом наших батьків; ми повинні об'єднатися з нашим Богом. Він – живий; усередині Бога живе сердечна людська сутність – істинна любов, це вкрай важливо для нас і для решти світу. Тільки так ми можемо об'єднатися, тільки так планета може об'єднатися. Тільки так ця стіна може бути знесена.

Я – кореєць, людина зі Сходу. Подивіться навколо: тут є американці, японці, люди з усього світу. Ми не народилися в Німеччині, але стоїмо тут, на цій землі біля Берлінської стіни. Будь ласка, давайте згуртуємося й зламаємо цю стіну любов'ю. Істинна любов має неперевершену силу. Вона може подолати будь-які перепони! Давайте всі разом помолимося за всіх людей, які страждають у комуністичних країнах. Скажемо молитву і житимемо у відповідності до цих слів. Ми здобудемо перемогу. Комунізм підкориться Богу! У Божому серці вистачить місця й для комунізму. Усередині Бога є місце навіть для пана Горбачова! Давайте підемо до стіни й помолимося!"

Пройшовши через натовп, Мун Хьо-Джін попрямував до стіни і помолився так глибоко, що всі навколо нього заплакали разом із ним.

Падіння Берлінської стіни

Нарешті настав день, який потряс увесь світ. 9 листопада 1989 року впала Берлінська стіна. Події того дня відзняті на камеру і доступні для перегляду в Інтернеті. Як зворушують кадри, на яких бачиш, як відреагували люди, коли почули, що вони отримали свободу пересування. Спочатку кілька людей підійшли до стіни – і змогли безперешкодно пройти на той бік! Потім пішло дедалі більше й більше людей і, нарешті, шлагбаум був піднятий! Одна жінка сказала, що вона ніколи не бачила так багато чоловіків, які плакали. Можна легко зрозуміти радість східних німців. Але й на Заході люди відкрили нову радість, ту, яку, здавалося, втратили й поховали.

До падіння стіни громадяни Східної Німеччини вже почали безперервним потоком тікати на Захід через Угорщину. Режим Еріха Гонеккера в НДР розумів, що йому завдало удару: його накрила хвиля свободи й демократизації, яка до того часу вже охопила всю Східну Європу. Уряд Егона Кренца перейняв владу від режиму Гонеккера і швидко видав дозвіл на поїздки через стіну.

Берлінська стіна була створена в 1961 році вздовж кордону, який розділяє Східний і Західний Берлін. Відтоді вона завжди була символом Холодної війни. Її падіння в 1989 році сигналізувало про неминучий крах комуністичного блоку. Це стало несподіванкою для всього світу. Усі були в шоці, немов зачаровані. Здавалося, що сама вісь планети змістилася. Тепер ті люди, які думали, що падіння комунізму було неможливим, що ідея падіння комунізму – всього лише марна фантазія, були змушені переглянути свою позицію.

Можливо, той факт, що Горбачов відвідував Східну Німеччину під час розвалу стіни був іще дивнішим, ніж саме падіння стіни. Приводом візиту Горбачова був сорокарічний ювілей із дня заснування НДР. Горбачов активно закликав до реформ у Східній Німеччині, і врешті-решт, саме він здійснив відставку Гонеккера, який виступав проти будь-яких реформ узагалі.

З 2 по 3 грудня 1989 року на середземноморському острові Мальта президент Джордж Буш та Генеральний секретар Горбачов провели

саміт. Лідери двох країн офіційно оголосили про закінчення Холодної війни, яка тримала світову спільноту в страху протягом десятиліть. Нарешті, темна хмара ядерної катастрофи між Сполученими Штатами і Радянським Союзом розсіялася. Водночас, поразка комунізму та СРСР стала явним і очевидним фактом.

Revision #3

Created 30 September 2022 08:04:40 by andres

Updated 3 November 2022 18:18:05 by andres